

Shalom!

We are about to close out the book of Bereshith/Genesis. Yosef is the most significant and symbolic character in the final fourteen chapters. It is interesting to note that as Yosef has risen to the top everywhere he's been, he's never been the number one guy:

- as a young boy, he was elevated by Ya'acov as the chosen son, but always under Ya'acov
  - elevated in Potifar's house, but still under Potifar
  - put in charge of those held in prison, but still under the prison warden
  - authority over all of Egypt, yet under Pharaoh
- Yosef always accepted his number two position, content with the favor he received. But it will not always be so with his future progeny. We'll come back to this later in this email, but let's take a look at something else very interesting. As Ya'acov blessed his son, Yehudah, there were several similarities that link the "blessings of Yehudah" with the actual "life of Yosef":

- Bereshith/Genesis 49:8 "Yehudah, you are he whom your brothers shall praise; Your hand shall be on the neck of your enemies; Your father's children shall bow down before you. Was not Yosef's dream that his brothers would bow down to him, and that actually happened in Egypt.
- Bereshith/Genesis 49:10 The scepter shall not depart from Yehudah, Nor a lawgiver from between his feet, Until Shiloh comes; Yosef was the ruler of Egypt at this time. Ya'acov is declaring that Yosef and Yehudah will switch leadership roles.
- Bereshith/Genesis 49:10 ...And to Him (Ya'acov) shall be the obedience of the people. The family of Ya'acov, plus all nations had come to Egypt to submit to the authority of Yosef.
- Bereshith/Genesis 49:11 ...He washed his garments in wine, And his clothes in the blood of grapes. Jewish commentary attributes this to the richness of the territory of the tribe of Yehudah, being so bountiful in grapes that they would be able to wash their clothes in the wine of the grapes. However, there is also the connection to Yosef - Yosef's robe was washed in blood when his brothers deceived their father.

Why these comparisons between the blessings of Yehudah and the life of Yosef? In his commentary for Vayechi at www.jewelsofjudaism.com, Daniel Goldstein writes (emphasis mine):

Shalom!

We staan op het punt om het boek Bereshith/Genesis te sluiten. In de laatste veertien hoofdstukken is Jozef het belangrijkste en meest symbolische personage. Het is interessant om te zien dat terwijl Jozef overal tot de top opklom, hij nooit de nummer één is geweest:

- als jonge jongen werd hij door Jacob tot uitverkoren zoon verheven, maar altijd onder Jacob
  - verheven in het huis van Potifar, maar nog steeds onder Potifar
  - de leiding hebbend over gevangenen, maar nog steeds onder de gevangenvaarder
  - gezag over heel Egypte, maar toch onder Farao
- Jozef accepteerde altijd zijn nummer twee positie, tevreden met de gunst die hij kreeg. Maar dat zal niet altijd zo zijn met zijn toekomstige nageslacht. We komen hier later in deze e-mail op terug, maar laten we eens kijken naar iets anders dat erg interessant is. Toen Jacob zijn zoon Yehuda zegende, waren er verschillende overeenkomsten die de "zegeningen van Yehuda" met het werkelijke "leven van Jozef" verbinden:

- Bereshith/Genesis 49:8 "Yehuda, jij bent het die je broeders zullen loven, jouw hand zal op de nek van je vijanden zijn, de kinderen van je vader zullen zich voor je neerbuigen. Was het niet de droom van Jozef dat zijn broers zich voor hem zouden neerbuigen, en dat gebeurde eigenlijk in Egypte.
- Bereshith/Genesis 49:10 De scepter zal van Yehuda niet wijken, noch een wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt; Jozef was op dit moment de heerser over Egypte. Jacob verklaart dat Jozef en Yehuda van leiderschapsrol zullen wisselen.
- Bereshith/Genesis 49:10 ... En voor Hem (Jacob) zal de gehoorzaamheid van het volk zijn. De familie van Jacob plus alle naties waren naar Egypte gekomen om zich aan het gezag van Jozef te onderwerpen.
- Bereshith/Genesis 49:11 ... Hij waste zijn kleding in wijn, en zijn kleren in het bloed van druiven. Joodse commentaren schrijven dit toe aan de rijkdom van het grondgebied van de stam van Yehuda, omdat het zo rijk is aan druiven dat men z'n kleren in de wijn van de druiven kan wassen. Er is echter ook de band met Jozef - Jozefs kleed was in bloed gewassen toen zijn broers hun vader bedrogen.

Waarom deze vergelijkingen tussen de zegeningen van Yehuda en het leven van Jozef? In zijn commentaar voor Vayechi op www.jewelsofjudaism.com, schrijft Daniel Goldstein (onderstreept is van mij):

In the natural, Joseph was the leader of his brothers, he received their praise, he had the obedience of the people, and his robe was washed in blood. Jacob had also blessed Joseph and his sons with the blessing of the firstborn (Genesis 48). Everything seemed to point to Joseph being the leader and that the line of the Messiah would continue through him, however, Jacob was then prophesying, whether knowingly or not, that the Messiah would come from Judah.

In the midst of Jacob blessing Judah we read the following verse in context: "The scepter shall not depart from Judah, nor the ruler's staff from between his feet, until Shiloh comes, and to him shall be the obedience of the peoples" (Genesis 49:10). Jacob is making a very clear declaration that a majestic ruler would come from Judah and adds the phrase "until Shiloh comes" right in the middle of this sentence....Shiloh is commonly understood to be connected to the Messiah in Jewish resources. (end of quote)

To sum up, while Yosef gave us a beautiful picture of the coming Messiah Yeshua, Ya'acov prophesies that the lineage of the Messiah would actually come from the tribe of Yehudah. It's beautiful how our Creator can jump back and forth between people and tribes to give us glimpses of the Messiah. So much treasure to mine!

Just a little more information on the name, Yehudah. Yehudah (יהודה) comes from the root "yadah" (ידה) which means "thank." If you take another look at the name Yehudah in Hebrew, you will notice that it contains all four letters of the proper name of God - יהוה, with the addition of one Hebrew letter dalet (ד), which pictures a door. Yeshua, we know became the "door" to our salvation.

John 10:9 "I am the door. If anyone enters by Me, he will be saved, and will go in and out and find pasture.

Now let's return to something we began earlier - the blessings Ya'acov had for his sons and grandsons. As Yosef brings near his sons, Ya'acov says something confusing:

Bereshith/Genesis 48:8 Then Yisrael saw Yosef's sons, and said, "Who are these?"

Ya'acov has just claimed these boys as his own sons.

Bereshith/Genesis 48:5 "And now your two sons, Ephraim and Manasse...are mine; as Reuben and Simeon, they shall be mine.

In het natuurlijke was Jozef de leider van zijn broers, hij ontving hun lof, hij had de gehoorzaamheid van het volk en zijn gewaad was in bloed gewassen. Jacob had ook Jozef en zijn zonen gezegend met de zegening van de eerstgeborene (Genesis 48). Alles leek erop te wijzen dat Jozef de leider was en dat de lijn van de Messias via hem verder zou gaan; maar Jacob profeteerde toen, al dan niet bewust, dat de Messias uit Juda zou komen.

Midden in de zegening van Juda door Jacob lezen we het volgende vers in context: "De scepter zal niet weggaan van Juda, noch de heerserstaf van tussen zijn voeten, totdat Shiloh komt, en aan hem zal de gehoorzaamheid van de volkeren zijn" (Genesis 49:10). Jacob verklaart zeer duidelijk dat een majestueuze heerser uit Juda zou komen en voegt erbij de zin "totdat Silo komt" precies in het midden van deze zin ... Shiloh wordt in Joodse bronnen algemeen in verbinding met de Messias gezien. (einde van citaat)

Samenvattend: terwijl Jozef ons een prachtig beeld gaf van de komende Messias Yeshua, profeteert Jacob dat de afstamming van de Messias eigenlijk van de stam van Yehuda zou komen. Het is prachtig hoe onze Schepper heen en weer kan springen tussen mensen en stammen om ons een glimp van de Messias te geven. Zoveel schatten voor mij!

Even iets meer informatie over de naam, Yehudah (Juda). Yehudah (יהודה) komt van de stam "yadah" (ידה) wat "danken" betekent. Als je nog verder naar de naam Yehudah in het Hebreeuws kijkt, zul je merken dat die alle vier de letters van de naam van God bevat: de Heere, met de toevoeging van één Hebreeuwse letter dalet (ד), die een deur beschrijft. We weten dat Yeshua de "deur" naar onze redding is.

Johannes 10:9 "Ik ben de deur, indien iemand door Mij binnentreedt, zal hij gered worden, en zal in en uitgaan en weide vinden.

Laten we nu terugkeren naar iets waar we eerder mee begonnen - de zegeningen die Jacob voor zijn zonen en kleinzonen had. Als Jozef zijn zonen dichterbij brengt, zegt Jacob iets verwarrens:

Bereshith/Genesis 48:8 Toen zag Israël de zonen van Jozef en zei: "Wie zijn deze?"

Jacob heeft deze jongens net nog als zijn eigen zonen opgeëist.

Bereshith/Genesis 48:5 "En nu zijn uw twee zonen, Efraïm en Manasse, de mijne; zoals Ruben en Simeon, zullen zij de mijne zijn.

Why would he now ask "who are these?" Why all of a sudden, does Ya'acov seem to not recognize his grandsons? Remember at this point, Ya'acov is prophetically inspired by the power of the Holy Spirit. Could it be that he sees something disturbing in the future of the descendants of these two boys? Offspring whom Ya'acov can hardly believe will come from his beloved Yosef? Rabbi Ari Kahn points out that there will be some wicked kings who will descend from the line of Ephraim. Jeroboam was the first king of the northern kingdom of Israel:

1 Kings 11:26 *Then Solomon's servant, Jeroboam the son of Nebat, an Ephramite from Zereda, whose mother's name was Zeruah, a widow, also rebelled against the king.*

Jeroboam is interesting because like Yosef, he was elevated over a large group of people due to his skills:

1 Kings 11:28 *The man Jeroboam was a mighty man of valor; and Solomon, seeing that the young man was industrious, made him the officer over all the labor force of the house of Yosef.*

However, unlike Yosef who never fought to be number one, Jeroboam was not happy with his number two position under Solomon. Then came a prophecy by Ahijah, which speaks of him taking a number one position by force:

1 Kings 11:29 *Now it happened at that time, when Jeroboam went out of Jerusalem, that the prophet Ahijah the Shilonite met him on the way; and he had clothed himself with a new garment, and the two were alone in the field. 30 Then Ahijah took hold of the new garment that was on him, and tore it into twelve pieces. 31 And he said to Jeroboam, "Take for yourself ten pieces, for thus says יהוה, the Elohim of Israel: 'Behold, I will tear the kingdom out of the hand of Solomon and will give ten tribes to you*

As king of ten tribes, Jeroboam did everything he could to destroy the Kingdom of Judah. He set up two golden calves, making temples at Dan and Beth El in the northern kingdom, with roads blocked to keep the people from going to Jerusalem. He also set up counter holidays and his own system of priests. Jeroboam was not happy with just being a support and the number two man to brother Judah. He had his own personal agenda and worst of all, it was opposed to Elohim's ways.

Waarom zou hij nu vragen "wie zijn deze?" Waarom lijkt Jacob opeens zijn kleinzonen niet te herkennen? Hou vast dat Jacob nu profetisch geïnspireerd is door de kracht van de Heilige Geest. Zou het kunnen dat hij iets verontrustends ziet in de toekomst van de nakomelingen van deze twee jongens? Nakomelingen waarvan Jacob nauwelijks kan geloven dat ze van zijn geliefde Jozef zullen komen? Rabbi Ari Kahn wijst erop dat er enkele slechte koningen zullen zijn die van de lijn van Efraïm zullen afstammen. Jerobeam was de eerste koning van het noordelijke koninkrijk van Israël:

1 Koningen 11:26 *Toen rebelleerde Salomo's dienaar Jerobeam, een zoon van Nebat, een Eframiet uit Zereda, wiens moeders naam Zerua was, een weduwe, tegen de koning.*

Jerobeam is interessant omdat hij net als Jozef, vanwege zijn vaardigheden, verhoogd was over een grote groep mensen:

1 Koningen 11:28 *De man Jerobeam was een dappere held; en Salomo, ziende dat de jongeling ijverig was, maakte hem tot overste over alle werkkrachten van het huis van Jozef.*

Jerobeam was echter, in tegenstelling tot Jozef die nooit gevochten heeft om nummer één te worden, niet gelukkig met zijn nummer twee positie onder Salomo. Toen kwam er een profetie door Ahia, die over hem spreekt dat hij met geweld een nummer één positie heeft ingenomen:

1 Koningen 11:29 *Het geschiedde nu in die tijd, toen Jerobeam van Jeruzalem uitgegaan was, dat de profeet Ahia, de Siloniet, hem onderweg ontmoette; en hij had zich gekleed met een nieuw kleed, en de twee waren alleen in het veld. 30 Toen pakte Achia het nieuwe kleed dat op hem was, en scheurde het in twaalf stukken. 31 En hij zei tot Jerobeam: Neem tien delen voor jezelf, want zo zegt de Elohim van Israël, de Heere: 'Zie, Ik zal het koninkrijk uit de hand van Salomo verscheuren en tien stammen aan u geven*

Als koning van tien stammen deed Jerobeam alles wat hij kon om het koninkrijk Juda te vernietigen. Hij richtte twee gouden kalveren op en maakte in het noordelijke koninkrijk tempels bij Dan en Beth El, met versperde wegen om te voorkomen dat de mensen naar Jeruzalem zouden gaan. Hij stelde ook andere feesttijden vast en zette zijn eigen priestersysteem op. Jerobeam was niet blij met alleen maar ter ondersteuning en de nummer twee van broer Juda te zijn. Hij had zijn eigen persoonlijke agenda en het ergste van alles was dat het tegen Elohim's wegen in ging.

So, did Ya'acov see some of these future events at the moment he was ready to bless his grandsons? Did it jolt him? There were other prophets who were given a vision of the future leaving them horrified, sick or embittered:

Bereshith/Genesis 15:12 *Now when the sun was going down, a deep sleep fell upon Avram; and behold, horror and great darkness fell upon him.*

After Daniel had his vision:

Daniel 8:27 *And I, Daniel, fainted and was sick for days; afterward I arose and went about the king's business. I was astonished by the vision, but no one understood it.*

Ezekiel's experience:

Ezekiel 3:4 *Then He said to me: "Son of man, go to the house of Israel and speak with My words to them...." 7 "But the house of Israel will not listen to you, because they will not listen to Me; for all the house of Israel are impudent and hard-hearted...He said to me: "Son of man, receive into your heart all My words that I speak to you, and hear with your ears....So the Spirit lifted me up and took me away, and I went in bitterness, in the heat of my spirit; but the hand of יהוה was strong upon me.*

Still, Ya'acov continued on with the blessings for his grandsons:

Bereshith/Genesis 48:9 *And Yosef said to his father, "They are my sons, whom Elohim has given me in this place." And he said, "Please bring them to me, and I will bless them."*

Not everything about Ephraim's future was negative. Perhaps Ya'acov saw the whole picture - both the good and the bad. Yehoshua (Joshua) was an Ephraimite. And we see there is a final restoration of the "flock of His people." This will be when Ephraim and Yehudah will come back together, with hints of Ephraim assuming his number two position in accordance with יהוה's will:

Isaiah 11:13 *Also the envy of Ephraim shall depart, And the adversaries of Yehudah shall be cut off; Ephraim shall not envy Yehudah, And Yehudah shall not harass Ephraim.*

Zechariah 9:13 *For I have bent Yehudah, My bow, fitted the bow with Ephraim, And raised up your sons, O Zion, Against your sons, O Greece, And made you like the sword of a mighty man." 14*

Zag Jacob dus iets van deze toekomstige gebeurtenissen op het moment dat hij klaar was om zijn kleinzonen te zegenen? Schrok hij? Er waren nog andere profeten die een toekomstvisioen kregen en hen met afschuw vervuld, ziek of verbitterd achterlieten:

Bereshith/Genesis 15:12 *Toen de zon onderging, viel een diepe slaap op Avram; en zie, verschrikking en grote duisternis vielen op hem.*

Nadat Daniël zijn visioen had:

Daniël 8:27 *En ik, Daniel, viel flauw en werd dagenlang ziek; daarna stond ik op en ging door met de zaak van de koning. Ik was verbaasd door het visioen, maar niemand begreep het.*

Ervaring van Ezekiel:

Ezechiël 3:4 *Toen zei Hij tegen mij: "Mensenzoon, ga naar het huis van Israël en spreek met Mijn woorden tot hen ... 7 Maar het huis van Israël zal niet naar u luisteren, omdat zij niet naar Mij willen luisteren; want heel het huis van Israël is onbeschaamd en hardvochtig ... Hij zei tegen mij: "Mensenzoon, ontvang in uw hart al Mijn woorden die Ik tot u spreek, en luister met uw oren .... Dus hief de Geest mij op en nam mij weg, en ik ging weg in bitterheid, in de hitte van mijn geest, maar de hand van de Heere was sterk op mij.*

Toch ging Jacob door met de zegeningen voor zijn kleinzonen:

Bereshith/Genesis 48:9 *En Jozef zei tot zijn vader: "Zij zijn mijn zonen, die Elohim mij in deze plaats heeft gegeven." En hij zei: "Breng ze alstublieft naar mij toe en ik zal hen zegenen."*

Niet alles over de toekomst van Ephraim was negatief. Misschien zag Jacob het hele plaatje - zowel het goede als het slechte. Yehoshua (Jozua) was een Efraïmiet. En we zien dat er een laatste herstel is van de "kudde van Zijn volk". Dit zal zijn wanneer Efraïm en Yehuda samen terug zullen komen, met aanwijzingen dat Efraïm zijn nummer twee positie inneemt in overeenstemming met de wil van de Heere:

Jesaja 11:13 *En ook de afgunst zal van Efraim wegvijken, en de tegenstanders van Yehuda zullen uitgeroeid worden; Efraïm zal Yehuda niet benijden, en Yehuda zal Efraïm niet lastig vallen.*

Zacharia 9:13 *Want Ik heb Yehuda, Mijn boog, gebogen; de boog met Efraim uitgerust, en uw zonen opgewekt, o Sion, tegen uw zonen, o Griekenland, en u gemaakt als het zwaard van een held. '14 Dan de Heere zal over hen*

Then יהוה will be seen over them, And His arrow will go forth like lightning. Adonai יהוה will blow the trumpet, And go with whirlwinds from the south. 15 יהוה of hosts will defend them; They shall devour and subdue with slingstones. They shall drink and roar as if with wine; They shall be filled with blood like basins, Like the corners of the altar. 16 יהוה their Elohim will save them in that day, As the flock of His people. For they shall be like the jewels of a crown, Lifted like a banner over His land --

We'll end with a couple more thoughts on blessings. What is the purpose of a blessing? A blessing anchors and affirms identity. Ya'acov spoke to Yosef's sons assuring them that they stood in direct line from Avraham and Yitzchak. Along with the tribes, they would also inherit the covenant. They would continue on with the family name, growing into "multitudes" of descendants:

Bereshith/Genesis 48:16 *The Angel who has redeemed me from all evil, Bless the lads; Let my name be named upon them, And the name of my fathers Avraham and Yitzchak; And let them grow into a multitude in the midst of the earth.*"

Aharon and his sons were also told to place "His Name" on the "children of Yisrael" and "bless them":

Bemidbar/Numbers 6:23 *"Speak to Aharon and his sons, saying, 'This is the way you shall bless the children of Yisrael. Say to them: 24 "יהוה bless you and keep you...27 "So they shall put My name on the children of Israel, and I will bless them."*

On the subject of "blessing", Jonathan Allen writes in his Torah commentary for Vayechi (emphasis mine):

Yeshua takes blessing to another level when He tells the disciples, "But I say to you who hear, love your enemies, do good to those who hate you, bless those who curse you, pray for those who abuse you" (Luke 6:27-28). Worked out in practical ways, this is showing a new identity to people who only know harsh words and actions; it is speaking the alternative reality of relationship with G-d to those who are held captive by this world and the enemy of our souls. They have no capacity for imagination and cannot visualize anything beyond the boundaries of hate, destructive competition and folly. Yeshua calls His followers to bless their enemies, to declare the truth of G-d's love for mankind and so open the possibility of difference, of finding true identity - and peace with that

worden gezien, en zijn pijl zal als bliksem voortgaan, Adonai de Heere zal op de bazuin blazen en met stormen gaan vanuit het zuiden. 15 De Heere de heerscharen zal hen verdedigen; zij zullen verslinden en aan zich onderwerpen met slingerstenen. Zij zullen drinken en brullen als met wijn; zij zullen worden gevuld met bloed als wasbakken, zoals de hoeken van het altaar. 16 de Heere hun Elohim zal hen die dag redden, als de kudde van Zijn volk, want zij zullen zijn als de juwelen van een kroon; opgeheven als een banier over Zijn land -

We eindigen met nog enkele gedachten over zegeningen. Wat is het doel van een zegen? Een zegen verankert en bevestigt identiteit. Jacob sprak tot de zonen van Jozef en verzekerde hen dat ze in een rechte lijn van Avraham en Yitzchak stonden. Samen met de stammen zouden ze ook het verbond beërven. Ze zouden doorgaan met de familienaam en uitgroeien tot "massa's" nakomelingen:

Bereshith/Genesis 48:16 *De Engel die mij verlost heeft van alle kwaad, zegene de jongens; laat mijn naam over hen uitgesproken worden; en de naam van mijn vaders Avraham en Yitzchak; en laat ze uitgroeien tot een menigte te midden van de aarde.* "

Tot Aharon en zijn zonen werd ook gezegd om "Zijn naam" op de "kinderen van Israël" te leggen en "hen te zegenen":

Bemidbar/Numeri 6:23 *Spreek tot Aharon en zijn zonen, zeggende: "Dit is de manier waarop u de kinderen van Israël zult zegenen. Zeg tot hen: 24 "de Heere zegene u en beware u ... 27 Zo zij zullen zij Mijn naam op de kinderen van Israël leggen, en Ik zal hen zegenen."*

Over het onderwerp "zegen" schrijft Jonathan Allen in zijn Tora-commentaar voor Vayechi (onderstreping is van mij):

Yeshua tilt zegen naar een ander niveau wanneer Hij de discipelen vertelt: "Maar ik zeg tegen jullie die horen, hou van je vijanden, doe goed aan degenen die je haten, zegen degenen die je vervloeken, bid voor degenen die je misbruiken" (Lukas 6:27-28). Op praktische wijze uitgewerkt, toont dit een nieuwe identiteit aan mensen die alleen maar harde woorden en daden kennen; het is de alternatieve realiteit van een relatie met G-d voor degenen die door deze wereld en de vijand van onze ziel gevangen worden gehouden. Ze hebben geen mogelijkheid tot verbeelding en kunnen zich niets voorstellen buiten de grenzen van haat, destructieve competitie en dwaasheid. Yeshua roept zijn volgelingen op om hun vijanden te zegenen, om de waarheid van G-d's liefde voor de mensheid te verkondigen en zo de mogelijkheid te openen tot verschil, tot het vinden van ware identiteit - en vrede

identity - in Yeshua. "Tell them who they are," Yeshua says "by showing them the reality of the kingdom worked out in your identity."

Rav Sha'ul echoes the Master - "Bless those who persecute you; bless and do not curse them" (Romans 12:14) - then showing in practice how he did those things: When reviled, we bless; when persecuted, we endure; when slandered, we entreat" (1 Corinthians 4:12-13).

How, then, are we to experience blessing, to have our identities affirmed and strengthened? In the same way as Ephraim and Manasseh: by drawing near, by coming close to Yeshua and those upon whom His Spirit evidently rests. Yeshua blessed children who were brought to Him, in spite of His disciples objections: "let the children come to Me, and do not hinder them, for to such belongs the kingdom of G-d" (Luke 18:16). It is in hearing His words that we receive the blessing, when we hear the word declaring who we are, to whom we belong and His plans and purposes for our lives. More, we are to bless others...with words of promise and grace, affirming G-d's purposes for them and their true identity in Him. Identity is to be cherished and passed on to future generations, just as Ya'akov prophesies after blessing his grandsons:

Bereshith/Genesis 48:20 *So he blessed them that day, saying, "By you Israel will bless, saying, 'May Elohim make you as Ephraim and as Manasseh!'"*

Blessing is such a valuable part of life and a beautiful way to speak into the lives of the next generation.

Proverbs 16:24 *Pleasant words are like a honeycomb, Sweetness to the soul and health to the bones.*

Speaking "pleasant words" to one another really is "health to our bones." Sabbath is a great time to begin incorporating the idea of not only blessing our children and our spouses, but all who join with us. How about making a habit of speaking "pleasant words" into the lives of others, remembering that it is our Creator who has given us family, friends, and community.

Shabbat Shalom!
Ardelle

met die identiteit - in Yeshua. "Vertel hen wie zij zijn," zegt Yeshua "door hen de realiteit van het koninkrijk te laten zien, uitgewerkt in jouw identiteit."

Rav Sha'ul (Paulus) echoot de Meester - "Zegent hen die u vervolgen, zegent en vervloekt hen niet" (Romeinen 12:14) - dan toont hij in de praktijk hoe hij die dingen deed: Bij beschimping, zegenen wij; als we vervolgd worden, blijven we volhouden; als we belasterd worden, bidden we" (1 Korinthiërs 4:12-13).

Hoe kunnen we zegen ervaren, onze identiteit bevestigen en versterken? Op dezelfde manier als Efraïm en Manasse: door naderbij te komen, door dicht bij Yeshua te komen en bij diegenen op wie Zijn Geest klaarblijkelijk rust. Yeshua zegende kinderen die tot Hem werden gebracht, ondanks de bezwaren van Zijn discipelen: "laat de kinderen tot Mij komen en hindert hen niet, want aan hen behoort het koninkrijk van G-d" (Lucas 18:16). Het is door Zijn woorden te horen dat we de zegen ontvangen; wanneer we het woord horen dat verklaart: wie we zijn, wie we toebehoren en welke Zijn plannen en doelen voor ons leven zijn. Meer nog, we zijn er om anderen te zegenen ... met woorden van belofte en genade, die de doelen van G-d voor hen en hun ware identiteit in Hem bevestigen. Identiteit moet worden gekoesterd en worden doorgegeven aan toekomstige generaties, net zoals Ya'akov voorspelt nadat hij zijn kleinzonen heeft gezegend:

Bereshith/Genesis 48:20 *Zo zegende hij hen die dag, zeggende: "Door u zal Israël zegenen, zeggende: 'Moge Elohim u maken als Efraïm en als Manasse!'"*

Zegening is zo'n waardevol onderdeel van het leven en een mooie manier om in de levens van de volgende generatie te spreken.

Spreuken 16:24 *Vriendelijke woorden zijn als een honingraat, zoetigheid voor de ziel en gezondheid voor de botten.*

"Vriendelijke woorden" tegen elkaar zeggen, is echt "gezondheid voor onze botten". Sabbat is een goed moment om te beginnen met het idee om niet alleen onze kinderen en onze echtgenoten tot zegen te zijn, maar ook allen die zich bij ons voegen. Wat denk je ervan een gewoonte te maken om "vriendelijke woorden" in de levens van anderen te brengen, eraan denkend dat het onze Schepper is die ons familie, vrienden en een gemeenschap heeft gegeven.

Shabbat Shalom!
Ardelle